

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114202152
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114202152.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Kubániho 16, proti odporkyni: K. E., bytom C. XXX, o zaplatenie 1.347,11 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporkyni súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 03.02.2014 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyni domáha, aby súd rozhodol o splnení jej povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.347,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 02.09.2012 do zaplatenia. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril dňa 10.06.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver v sume 1.230 eur a odporkyňa sa zaviazala uhrádzať poskytnutý úver v 42 pravidelných mesačných splátkach vo výške 65,90 eur v termínoch splatnosti podľa dohodnutého splátkového kalendára. Na základe žiadosti odporkyne sa dohodli na odklade splátok č. 4, 5, 6, 19 a tieto sa odporkyňa zaviazala splatiť ako splátky č. 43, 44, 45, 46. Odporkyňa sa dostala do omeškania už pri 8. splátke. Do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka zaplatila odporkyňa navrhovateľovi len sumu 1.182,69 eur. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola v omeškaní s úhradou splátky č. 22 o viac ako tri mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru.

Podaním zo dňa 16.09.2014 oznámil svoj vstup do konania vedľajší účastník, a to na stranu odporkyne. Vstup vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi aj odporkyni riadne oznámený. Odporkyni bol dňa 07.10.2014 zároveň doručený aj návrh na začatie konania. Odporkyňa na doručený návrh a oznámenie súdu reagovala písomným podaním zo dňa 08.10.2014. V ňom uviedla, že nesúhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a takisto ani s návrhom navrhovateľa. Poukázala na neprimerane vysokú úrokovú sadzbu 70 % a na skutočnosť, že je vdova, ktorá sa stará o tri maloleté deti. Dohodnutý úrok je podľa nej neplatný pre rozpor s dobrými mravmi.

Uznesením zo dňa 12.11.2015 súd rozhodol o tom, že vedľajšie účastníctvo vedľajšieho účastníka na strane odporkyne je neprípustné, pretože odporkyňa so vstupom vedľajšieho účastníka na jej stranu nesúhlasila.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žiadny z účastníkov konania, či právny zástupca navrhovateľa. Navrhovateľ aj odporkyňa (avšak táto až po vykonaní pojednávania) svoju neprítomnosť písomne ospravedlnili. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie, oboznámením sa s návrhom, oznámením o zosplatnení, Zmluvou o úvere, zmluvnými dojednaniami, oznámením veriteľa o schválení úveru zo dňa 03.06.2010, kópiou doručenky na č. I. 7 a kartou klienta zo dňa 15.11.2013. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil tento pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav:

Navrhovateľ dňa 03.06.2010 uzatvoril s odporkyňou ako dlžníkom úverovú zmluvu, označenú ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, v ktorej bolo v časti 6 (Údaje o schválenom revolvingovom úvere) uvedené, že poskytnutá čiastka úveru je 1.230 eur. V Zmluve bolo ďalej uvedené: splatnosť úver (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/28, že ročná úroková sadzba úveru je vo výške 70,01 % ročne a RPMN bola uvedená vo výške 65,41 % ročne. Takisto bola uvedená poskytnutá čiastka revolvingu 648,46 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 %. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola uvedená nečitateľne. Súčasťou tejto Zmluvy sú podľa jej bodu 7 aj zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o..

V oznámení veriteľa o schválení úveru zo dňa 29.03.2010 sú uvedené údaje ako celková výška úveru 1.230 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 65,90 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 28.07.2010, dátum poslednej splátky úveru 28.12.2013, RPMN úveru 65,41 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania Zmluvy o RÚ 51,49 %. Okrem toho je uvedené aj nasledovné: schválená výška revolvingu 740,38 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 740,38 eur, výška mesačnej splátky po vykonaní revolvingu 65,90 eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 60,49 %, úverový limit 1.230 eur, zmluvná odmena za poskytnutie úveru 1.714,75 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8, ods. 8.1 písm.a/ Dohody o poskytnutí služby 176,95 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 %.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 2 písm.a/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 11.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g/, i/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru; výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Vzhľadom k vyššie citovaným ustanoveniam zákonov a zistenému skutkovému stavu súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Úverová zmluva, ktorú uzatvoril navrhovateľ s odporkyňou ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, pretože pri ich uzatváraní navrhovateľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporkyňa je fyzickou osobou a nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko na základe nej boli odporkyňi poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Vo všeobecnosti pre občianske súdne konanie platí, že bremeno tvrdenia rozhodných skutočností zaťažuje predovšetkým navrhovateľa, ktorý sa návrhom domáha svojho práva. Takisto platí, že dôkazné bremeno ohľadne preukázania určitej tvrdenej skutočnosti zaťažuje v konaní toho účastníka, ktorý sa dovoľáva použitia nejakej právnej normy a právneho následku z nej vychádzajúceho. Rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma. Odtiaľ tiež vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena. Neunesenie dôkazného bremena má za následok nepreukázanie tvrdenej skutočnosti, čo môže viesť aj k celkovému neúspechu v konaní. Aplikujúc uvedené v tomto konaní, súd konštatuje, že tvrdenie navrhovateľa, že odporca si nesplnil svoju zmluvnú povinnosť navrhovateľ v konaní nepreukázal.

Navrhovateľ odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu od zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú uzatvoril s odporkyňou. Pojem revolvingový úver nie je zákonným pojmom. Zákony o spotrebiteľských úveroch, resp. Obchodný zákonník pojem revolvingový úver nepozná. Vo všeobecnosti možno uviesť, že tzv.

revolvingový úver je určitou modifikáciou kontokorentného úveru. Používa sa najmä pri podnikaní. V rámci dohodnutého revolvingového úveru veriteľ poskytuje dlžníkovi krátkodobý úver na dohodnutú sumu, ktorá sa nesmie prekročiť. Je charakteristický tým, že veriteľ sa zaväzuje v zmluve o úvere tento úver ku dňu splatnosti znovu obnoviť (revolvovať) pri splnení vopred stanovených podmienok. Požiadavky na znovu dohodnutú sumu sa berú ako nový úver. Na druhej strane v prípade nevyčerpania celej sumy sa môžu účtovať poplatky za nevyčerpanú časť. Tento úver sa poskytuje spoľahlivým a bonitným klientom, u ktorých v určitých intervaloch opakovane dochádza k požiadavkám na úver, poskytovaný na tie isté účely. Je to krátkodobá forma financovania, pri ktorej sú predmetom úverovania opakujúce sa potreby krytia obežných prostriedkov (pohľadávok a zásob).

Po posúdení predloženej zmluvy o úvere, označenej ako Zmluva o revolvingovom úvere, nemá súd za preukázané riadne uzatvorenie zmluvy o úvere, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Navrhovateľom predložená zmluva je neurčitým právnym úkonom, v dôsledku toho teda aj podľa § 37 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom. Obsah tohto právneho úkonu súd vyvodzoval najmä z bodu 6 tejto zmluvy. V nej je však celkom neurčito uvedené, že je poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.230 eur (teda ide o nejaký limit, t.j. horná hranica, čo je v rozpore s formuláciou „poskytnutá čiastka“). Pritom je takisto uvedené, že je poskytnutá čiastka revolvingu 648,46 eur. Ďalej sú v tomto bode zmluvy uvedené dve rôzne sadzby úroku. Jeden vo výške 70,01 % ročne (za úver) a druhý vo výške 76,20 % ročne (za revolving). Z uvedeného je zrejmé, že z tohto právneho úkonu, nie je možné s určitosťou vyvodiť obsah zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania, teda medzi účastníkmi tejto zmluvy. Nie je z neho zrejmé aká suma mala byť odporkyni poskytnutá a za akých jasných a určitých zmluvných podmienok.

Takisto nie je bez významu, že v bode 5 úverovej zmluvy sú uvedené iné údaje o požadovanom úvere (napr. výška mesačnej splátky, výška úveru, zmluvná odmena, poskytnutá čiastka revolvingu, atď.). Táto skutočnosť vyvoláva podstatné pochybnosti o to, či došlo k riadnemu prijatiu návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z predloženej úverovej zmluvy je pritom zrejmé, že odporkyňa podpísala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru dňa 28.05.2010, pričom časť 5 zmluvy vyplňala (súd tak usudzuje z toho, že v tejto kolónke je uvedené „vyplňte“) odporkyňa a časť 6 vyplňal navrhovateľ (súd tak usudzuje z toho, že v tejto kolónke je uvedené „nevypĺňajte“). Teda údaje o schválenom revolvingovom úvere nezodpovedajú údajom o požadovanom revolvingovom úvere. Súd takisto poukazuje aj na to, že nie je možné považovať za riadne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sú uvedené v inej listine ako je samotná úverová zmluva. Tak je tomu v prejednávanej veci. Uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú uvedené v listine vyhotovenej navrhovateľom a označenej ako oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

Vo vzťahu k výške úroku za úver a za revolving (70,01 % resp. 76,20 % ročne) súd uvádza, že oba úroky sú dohodnuté vo výške, ktorá je v zmysle už ustálenej a notoricky známej judikatúry súdov Slovenskej republiky v rozpore s dobrými mravmi. Teda nie je možné úspešne sa domáhať úroku v uvedenej výške.

Okrem uvedených skutočností je nemenej významné aj to, že v predloženej zmluve absentujú zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované údaje, s čím tento zákon spája následok, že prípadný úver je bezúročný a bez poplatkov. Týmito údajmi je napríklad údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Takisto sú v nej uvedené dva údaje o RPMN (okrem RPMN za úver aj nejaká predpokladaná RPMN), či spôsobuje neurčitosť tohto údaju. Pritom podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Takisto súd nie je zrejmé, z akého dôvodu je pri úvere uvedený údaj o RPMN vo výške nižšej (65,41 %) ako je samotný úrok (70,01 %). Je celkom zrejmé, že takýto údaj je nesprávny a zavádzajúci spotrebiteľa v jeho neprospech (úrok úveru je časťou nákladov úveru, popri iných poplatkoch). Podľa § 4 ods. 3 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch je tak potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov (v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa).

Vzhľadom k u skutočnosti zistenej z karty klienta, predloženej navrhovateľom, že odporkyňa navrhovateľovi zaplatila celkovo sumu 1.420,69 eur, k tomu, že na základe predložených dôkazov je možné uvažovať iba o tom, že odporkyni bola poskytnutá najviac suma 1.230 eur a k tomu,

že navrhovateľ nepreukázal svoje platné právo na zaplatenie akéhokoľvek úroku alebo poplatku za poskytnutie tejto sumy peňazí od odporkyne, súd návrh navrhovateľa na žalovanú sumu zamietol.

Súd považuje za potrebné uviesť okrem vyššie uvedených dôvodov smerujúcich k zamietnutiu návrhu navrhovateľa aj to, že súčasťou uzatvorenej úverovej zmluvy majú byť aj tzv. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.. Ide o zmluvné podmienky, ktoré sú vo všeobecnosti známe ako všeobecné zmluvné podmienky. Po ich preštudovaní súd konštatuje, že tieto sú napísané fakticky nečitateľným písmom (veľkosť písma je minimalizovaná tak, že je nečitateľné bez použitia optických pomôcok, napr. lupy). K obdobným skutočnostiam sa vyjadril aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku 6Co/655/2013 zo dňa 17.12.2013, s ktorého odôvodnením sa súd stotožňuje aj v tomto konaní. Z uvedeného rozsudku vyplýva, že vychádzajúc z komunitárneho práva - smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, je potrebné starostlivo posudzovať spotrebiteľskú zmluvu a poskytnúť spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane ochranu. Na zákonom predpísaných náležitostiach spotrebiteľského úveru je potrebné bezvýhradne trvať, keďže ich účelom je predovšetkým jasná a zrozumiteľná úprava práv a povinností zmluvných strán a tým aj ochrana spotrebiteľa. Úverové podmienky, uvedené na rube úverovej zmluvy, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, sú rozsiahle, písané takmer nečitateľným drobným písmom, že spotrebiteľ ani nemal reálnu možnosť pri podpisovaní úverovej zmluvy sa s nim oboznámiť, i keď obsahujú aj sankcie, poistenie a podobne. Už len túto okolnosť možno považovať za rozpornú s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), keďže takýto spôsob úpravy zmluvných povinností možno považovať za nekalý. Zmluva o (revolvingovom) úvere v prejednávanej prípadе tak nielenže nespĺňa nevyhnutné náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, ale ako taká bola uzatvorená v rozpore so zákonom, nakoľko bola uzatvorená za použitia nekalej obchodnej praxi. Odporkyňa nemala primeranú, reálnu možnosť na oboznámenie sa so zmluvnými podmienkami, tieto im neboli jasným, čitateľným a zrozumiteľným spôsobom poskytnuté.

Bez vplyvu na samotné rozhodnutie súd považuje za potrebné uviesť, že navrhovateľ ako veriteľ si môže uplatniť voči spotrebiteľovi právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka len po splnení podmienok uvedených v § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka (najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), s ktorými sa však navrhovateľ v návrhu vôbec nezaobrá.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporkyňa bola v konaní plne úspešná. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnila a z obsahu spisu jej žiadne trovy konania ani nevyplývajú, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.